

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 12 Decembrie.

După o întrerupere de o sutășasezeci și patru de ani eată că sosi și ziua, în care românimeii gr. orientale din Transilvania și Ungaria i răsări soarele dreptății. Printr'un autograf împărătesc, datat din 24 (12) Decembrie 1864, biserica ortodocșă română din Transilvania și Ungaria, care fu părăsită la anul 1700 de însuși arhipăstoriul ei, și care prin părăsirea aceasta căduse victimă celor mai îngrozitoare vicisitudini, ca toate turmele fără de păstoriu: fu reînviată, ca printr'o atingere magică din poveste.

În public a pătuns scirea cea îmbucurătoare numai în 22 Decembrie 1864 (3 Ianuarie 1865) prin canalul organului imperial de atunci „Wiener Zeitung”. Eară publicului român s'a comunicat aceeași scire prin telegraf de Români binevoitori cauzei bisericeii noastre naționale ortodocșe, cari pe timpul acela petreceau la Viena, la senatul imperial.

Telegrama publicată în 24 Decembrie c. v. 1864 în fruntea coloanelor acestei foi era de cuprinsul următoriu:

„Viena 3 Ianuarie 1865. Astăzi s'a publicat în gazeta vieneză metropolia. Bucurie generală între Români. Să trăiască Maiestatea Sa! Să trăiască Metropolitul nostru! Binecuvântarea lui Dumnezeu asupra metropoliei!”

În anul dela 31 Decembrie 1864 cetim între alte autograful împărătesc în traducere, de cuprinsul următoriu:

„Iubite Baron de Șaguna!
„Ascultând rugărilor Românilor gr. orientali din Transilvania și Ungaria, în consonanță cu intențiunea manifestată prin rezoluțiunile Mele din 27 Septembrie 1860 și din 25 Iunie 1863 am încuviințat, ca pentru dănsii să se instituie o metropolie independentă, coordonată cu cea serbească, și ca biserica episcopescă din Transilvania să se

„rădicesc la demnitatea metropolitană.

„Totodată află a Te denumi pre Domnia Ta Archiepp și Metropolit al Românilor greco-orientali din Transilvania și Ungaria. Viena 24 Decembrie 1864.

Francisc Iosif.”

„General-Corresp.” de pe timpurile acele însoțesc actele aceste cu observarea următoare:

„Românilor de confesiunea aceasta li s'a încuviințat definitiv cea mai ferbinte dorință a lor. Le o pozițiune independentă ierarhică, și demnitatea cea mai înaltă ierarhică în noua metropolie s'a conferit aceluia, care cu dreaptă perspicacitate a cunoscut, cari sînt trebuințele coreligionarilor și consăngenilor și care a căutat a-i mângăia pe aceia totdeauna pe calea, ce are direcțiune convergentă cu interesele comune ale patriei.”

Am puté împrespăta și alte acte și observări făcute la acele de atunci, din care să se vadă importanța reînvierei metropoliei române ortodocșe din Transilvania și din Ungaria; de astădată însă credem, că va fi de ajuns atăta spre a împrespăta în memoria conaționalilor nostri de confesiunea ortodocșă creștină ziua, în care s'au subsemnat actele cele memorabile și cari fac epocă în istoria Românilor. Reservăm așa dară altor timpuri descrierea fidelă a acelor zile, care se întâlniseră deodată cu serbarea cea mare a creștinilor, cu serbarea în care creștinii serbează resăritul luminei cunoscinței pentru lume.

Cu toate aceste acum, când împlinim trei lustri dela acel moment epocal și dacă nu ne estindem la o reprivere mai largă, cel puțin să cunoaștem începutul sorgintei reînvierei metropoliei noastre și să ne aducem aminte mulțămind provedinței, care ne-a rënduit nouă generațiunilor actuale să avem un monarch îngrigitoriu și de Români părăsiți și persecutați chiar până și de frații lor: de os din

oasele și de carne din carnea lor; să mulțămim provedinței, care ne-a rënduit să avem un arhipăstoriu, care cu puterea cea înaltă a spiritului și energiei sale a sciut elupta locul de scăpare al existenței noastre naționale pentru toate eventualitățile favorabile și nefavorabile. Dicem locul de scăpare, căci realitatea ne arată, că noi dacă n'am avé biserică, care să ne întrunească în sinoade și în congrese am fi un popor cu totul amurțit, bun de a veni vecinii și ași tăia din trupul nostru național, material pentru de a sporî numărul și de a întări elementul lor nou și esistenței noastre inimic.

Cunoscând toate aceste sau redesteptându-le în memoria noastră, avem firma speranță, că cu toții ne vom însufia de interes viu spre a păstra ceea ce i-a câștigat barbatul doririlor noastre de odinioară, și încă a păstra folosind cu dobândă acel scump talant, talantul metropoliei însuflețite cu sufletul cel viu al constituționalismului bisericesc.

Aceasta din urmă avem să o facem chiar și în timpuri favorabile. Dar cum? Să căutăm înapoi și să vedem cât am lucrat și să medităm asupra celor ce mai sînt a se face până să putem dice, că avem toate pentru a trăi în comoditate în edificiul recăștigat al bisericeii și vom afla, că este încă destul de făcut.

Așa dară chiar și abstrăgînd dela timpuri nefavorabile, cum sînt cele ce le-am îndigat cu realitatea actuală; cum sînt nisuițele ultramontane, care de și sînt deochiate chiar și de literatura italiană*) se simte necontent în-

*) În „la letteratura romana” de E. C. se dice între alte:

„Curtea romană apoi pururea — și spre nenorocire cu deplin succes până în zilele noastre — a cercat a scobi un abis între Români, Italiani, Spanioli și Francesi, tocma pentru emancipațiunea lor de jugul clerical catolic.

„La Corte di Roma poi ha sempre — e disgraziatamente con pieno successo infiro

fluența lor până și prin cele mai depărtate crânguri locuite de Români în părțile transilvane-unguresci — avem interes de a îngrigi, ca să corespundă învățătorei evanghelice, când vorbesc despre sluga cea bună și credincioasă.

Cu cât va fi mai bine însă dacă pe lângă interesul cel just al nostru, cu ocaziunea acestei zile, vom manifesta și datorita recunoscinței.

Revista politică.

Sibiu, în 12 Decembrie,

Legea pentru armată este votată „dară, dice „D. Ztg”, oficioasele încă nu se pot linisci.” Deastădată însă oficioasele din Viena nu au lipsă de linisce, pentru că sînt destul de liniscite, de când a vădut, cât sînt de șovăitori tovarășii principali, cari reprezintă hegemonia dincolo de Laita. Mai liniscit decât oficioasele poate să fie Taaffe pentru că dănsului, după ce i-a fost succes a introduce pe Cehi în senatul imperial, îi mai succese a străbate și cu asigurarea legii pentru armată încă pe alți deșce ani înainte. Acum Taaffe poate pași la completarea definitivă a ministeriului.

Foile vieneze tocmai acum publică memorandele substernute împăratului din partea conducătorilor cehi. Aflându-le în oare-care privințe interesante și pentru publicul nostru, împărtășim unele părți din acele memorande la alt loc.

Și în dieta croată s'a desbătut o propunere de indemnitate. Desbateră a fost lungă, cu foc, în care s'a distins cu deosebire deputatul Rubido, atacând vehement guvernul.

„Polit. Corr.” are sciri din Constantinopole, conform căror împaterniciții grecesci au dat Porții informațiuni, că dacă până la 27 De-

ai nostri giorni — cercato di scavare un abisso fra Romeni e Italiani, Spagnuoli e Francesi, giust'appunto per quest'emancipazione loro dal giogo clericale cattolico.

FOIȚA.

O iernare în gheață.

(Traducere din Jules Verne.)
I (Urmare)

Maria până acum încă nu s'a spăriat nici odată de periculi mării de gheață, ura aceasta, despre care trebuia să și dice că s'a aprins numai din cauza ei, o făcea să se cutremure; Ludovic Cornbutte abia îi puté recăștiga liniscea.

Pe lângă toată declarațiunea de resboiu la oara fipsată prânșurile și cinile erau, ca și mai nainte, împreună. În timpul cel dintăiu vênatul a mai adus vre o câțiva cocoși de mare și iepuri albi, însă preste puțin avea să sece și isvorul acesta, pentru că frigul era de nesuferit. Frigul acesta s'a instalat în 22 Decembrie deodată cu solștițiul. Termometrul arăta în ziua aceasta treizeci și cinci de graduri sub nulă. Marinarii se pomezură cu dureri în urechi și în nas și în toate extremitățile. Ei fură cu-

prinși de o înțepeneală amôrțitoare și de dureri vehemente de cap, încât și respirațiunea, din moment în moment, devenia mai îngreuiată.

În starea aceasta oamenii nu aveau curagiul de a mai eși la vênătoare, sau să facă vre o altă mișcare pe afară, ei se șguliau pe lângă cupurtoriul, ce nu rēvârșă căldură de ajuns și îndată ce se depărtau de dănsul simțiau cum le amôrțesc sângele în vine.

Cel mai impresurat de suferință era Ioan Cornbutte; el nu putea părăsi locuința și la dănsul se arătară toate simptomele scorbutului; picioarele lui erau acoperite de pete alburii. Maria era sănătoasă și foarte activă; ea îngrigia de bolnavi cu multă dexteritate și iubire, ca o sororă de caritate, din care cauză primia mulțămiri și venerațiune din toate părțile.

Ziua de 1 Ianuarie a fost ziua cea mai turbure pentru călătorii spre polul nordic; timpul era friguros de nesuferit și foarte viforos. Nimenea nu putea eși fără de a se espune în ghețării. Numai cei mai curagioși

cutezau a se sui pe podul scutit sub cort pentru preumblare. Lui Ioan Cornbutte, Gervique și Gradlin nici prin gând nu le putea trece să și părăsească asternutul. Cei doi Norvegiani, Aupic și Andreiu Vasling erau voioși și sănătoși; ei priviau cu oarecare bucurie diabolică cum conșoții lor lăngezesc și se ticăloșesc.

Ludovic Cornbutte a luat cu sine pe Penellan sus pre pod și l'a întrebă cum stă treaba cu materialul de foc.

„Cărbunii sînt petrecuți de mult, ardem acum cele de pe urmă dărabă de lemne.

— Dacă nu ne succede să combatem frigul acesta, dăse Cornbutte, sîntem perduți.

— Numai un mijloc ne mai rămâne, observă Penellan; toată lemnăria prisositoare de pe bric dela bastingă până la susul apei o putem arde; la cas de lipsă foarte mare stricăm bricul de tot și clădim un vas mai mic.

— Mijlocul acesta este a se aplica numai în cazul extrem, replică

Cornbutte, și la aceasta ne am puté demite numai când s'ar însănețoa oamenii nostri; durere luptătorii nostri slăbesc vedînd cu ochii, pe când partea inamicilor nostri, se vede, se întăresce. Aceasta suprinde binișor.

— Și eu am observat întocmai, consimți Penellan; eu cred că dacă nu vom băga de samă, ziua și noaptea, putem da de un pericol mare.

— Să luăm barda cu noi, să mergem după lemne, dăse Ludovic Cornbutte.

Și cu tot gerul s'au suit amândoi pe bastinga podului dinainte și au tăiat toate lemnele câte nu erau neapărat de lipsă pentru corabie. Ei s'au întors încărcăți cu material de foc, cupurtoriul căpătă nutremînt de nou și unul din oameni trebuî să stea sentinela lângă cupurtoriu ca să nu se stingă focul.

Ludovic Cornbutte și amicii lui erau jumătate morți de oboseală; căci neputînd ei încredința inamicilor lor nici cel mai mic lucru, toată sarcina grigilor casnice rădăma numai în trēn-

cemvre nu se va întruni vre-o conferență și nu va exista vre-o propunere pozitivă din partea Porții, vor fi siliți a considera negocierile lipsite de ori ce perspectivă de rezultat.

S'a scris de mult despre cutremurul de sub picioarele ministerului din Franca. Dl. Waddington poartă încă firma de ministru president, însă dacă sunt adevărate descoperirile, ce i se insinuă a le fi făcut unui deputat, țilele cabinetului său sunt numerate. Dintr-o telegramă de ieri s'ar vedea, că Waddington se încearcă a și repara cabinetul. Repara-tura aceasta va ajuta puțin, căci se vede că Gambetta, cu toate batjocurile ce a pus „Figaro” din Paris pe el, grăbesce a se apropria de scaunul presidential al republicei, de bună samă nu cu gândul de a l' admira cât este de frumos.

Diarele engleze aduc următoarele sciri despre Afganistan:

„Triburile din valea Kurum mai mult sau mai puțin deprinse la prădare sunt activ supravegiate și la nevoie pedepsite de trupele engleze comandate de generalul Tytler.

„Un lagăr este în construcție la Gandamak, pe calea dela Cabul la Gellalabad situat la o înălțime de 4,000 picioare, el va putea conține un regiment de infanterie, trei de cavalerie, o baterie de artilerie montată și de companii de geniu. Kughianii lucrează fără greutate lângă Englezi.

„Se ocupă foarte mult la Cabul de un proiect, care ar consta în a lăsa Heratul Persiei supt nesce condițiuni hotărâte, a face din Cabul scaunul unui principat, care ar cuprinde Guzni la meadă-ți, Kohistanul la meadă-noapte și teritoriul resăriteau până la Gellalabad; a procedea în același mod pentru Țeara Ghilzailor și pentru Candahar; în fine a lăsa Turkestanul independent. Convingerea se răspândește din ce în ce mai mult că, dacă Anglittera voiesce să și păstreze domnia asupra țerei și să o administreze lăsându-i legile sale, ar trebui o foarte puternică ostire, un ante-post la Bamian, agenți politici în Turcestan; că aceasta ar ocasiona cheltuieli mai presus de putințele țerei și că Regatul unit n'ar voi să le plătească.

„Cercetările făcute pentru a stabili forțele de care dispunea Șir-Ali înainte de rebel, au adus acest rezultat însemnat: Esistau în depozite 379 piese de artilerie, din care 256 au fost luate. Mai rămân 123, ce se crede a fi în Herat sau în Turkestan. 49,000 puscii, cea mai mare parte de origine engleză, erau disponibile; 6,729

au fost înapoiate; mai rămân 43,146 în mâinile locuitorilor.”

„Neue Freie „Presse” primesce din Londra următoarele telegrame cu data de 17 a. c.:

Scirile ce au mai sosit din Afganistan sunt asemenea foarte nefavorabile. Ultima depeșă dice: Eri a fost o luptă foarte crâncenă. O pozițiune foarte tare a fost atacată cu multă vitejie de două regimente, mai târziu însă trupele engleze fură mai puțin norocoase și perdură pozițiunile ocupate la început. Toate trupele sunt acum concentrate la Sherpur și asteaptă cu încredere viitoarele mișcări ale insurgenților.

Comunicațiunea telegrafică cu generalul Roberts este acum asemenea întreruptă, din care cauză nu au mai sosit alte sciri din Cabul. Toate diarele din Anglittera dojenesc lipsa de măsuri energice și neingrigirea coman-dei supreme a armatei, care considera ca stărșite greutățile militare din Afganistan. Ele dic, că retragerea și înfrângerea generalului Roberts seamănă cu aceea de la Islandula, și de și perderile până acum cunoscute nu sunt tot așa de mari, totuși situațiunea armatei lui Roberts, care e încungiuată de 30,000 inimi, este foarte periclitată. Chiar și foile amice guvernului declară acum, că Anglittera trebuie să caute a eși cât mai în grabă din ori-ce încurcătură cu această țară neînțeleasă și fatală, care se numește Afganistan, după ce onoarea militară va fi salvată. Afganii, dic ele, nu sunt Hindustani și, de vreme ce ei nu pot fi stărpiți, trebuie să fie lăsați singuri.

„Nici interesul, nici onoarea Anglitterei nu vor suferi, dice „Times”, ea se va retrage din nepracticabilele defileuri politice și fizice ale Afganistanului.”

Memorandele Cechilor.

Publicăm în cele următoare postulatele ce le a formulat clubul Cechilor în memorandele substernute de curând Împăratului și contelui Taaffe cu privire la egala îndreptățire a limbei cechice în oficiu și în școală. În prefața alăturată de club la memorandele se dice, că aceste acte încă nu cuprind toate dorințele Cechilor și că cele ce se cer prin aceste acte se pot acorda și fără modificarea constituțiunei, simplu prin „măsuri ecuitabile” din partea administrațiunei.

Memorandul despre „egala îndreptățire a limbei „boeme” în oficiuri și la judecătoria” stabilește următoarele postulate:

1. La toate oficiurile și ju-

decătoriile de prima instanță va fi validă ca limbă oficială, limba majorității poporului — respective limba, de care se folosesc organele autonome corelate.

2. La alte oficiuri sau judecătoria, a căror cerc de activitate se întinde preste țara întreagă, mai departe la acele, care își au sediul în capitala țerei, se vor aplica cu drept egal limba boemă și limba germană.

3. În corespunderea cu oficiuri coordonate sau superioare sau cu judecătoriile se va folosi limba oficială proprie.

Organele superioare corespundea cu cele subalterne în limba oficială a celor din urmă.

4. Fiesce-care e îndreptățit a se folosi în petițiunile sale către oficiuri sau judecătoria, precum și la ascultări protocolare, de una sau de alta din limbile țerei.

Fie-care afacere trebuie pertratată, rezolvită și decisă în limba, în carea s'a prezentat.

5. La primirea în serviciul public se recere neapărat cunoascerea ambelor limbe ale țerei în graiu și în scris.

6. Oficialii introduși deja în oficiu, cari știu numai una din cele două limbi ale țerei, trebuie aplicați la oficiuri sau judecătoria, unde limba aceasta este limba oficială, trebuie îngrigit, ca pe lângă fie-care organ regesc să fie aplicat cel puțin un oficial, care știe amândouă limbile țerei.

În Silesia c. r. limbile poporului pre lângă cea germană sunt limba boemă și limba polonă și ele pot pretinde cu drept cuvânt, ca să se aplice și la densesle principii de egală îndreptățire în oficiu, care e valid prin legea fundameatală de stat pentru toate limbile din țară.

În memorandul despre egala îndreptățire a limbei boeme la universitatea din Praga se cer următoarele:

1. Habilitarea docenților privați să se admită de acum înainte numai pe baza scrierilor științifice compuse numai în limba boemă. În cele mai multe casuri membrii colegiilor profesionale, cari cunosc limba boemă vor fi de ajuns pentru esaminarea valorii științifice ce vor avea asemenea scrieri, relativ la facultatea de medicină, dacă acolo pentru moment nu se poate aplica această modalitate, trebuie observat, că sunt bărbați de specialitate la alte universități austriace, dela cari se poate cere cu deplină liniscire o judecată asupra astorfel de scrieri de habilitare. Nume ca Duchek, Hofmann, Löbl, Chwostek

în Viena, Albert în Innsbruck, pot risipi ori ce îngirigi.

2. La toate facultățile să se res-tabilească posibilitatea de a se depune atât esamenle de stat cât și rigoroasele de doctorat preste tot și în limba boemă.

Să li se reserveze studenților, respective doctoranților, a și alege limba pentru fie-care act de esaminare.

3. La facultatea filosofică și juridică să se ia dispozițiunile de lipsă așa ca posibilitatea amintită sub pct. 2 să existe dela începutul anului scol. 1880/81 în toate părțile. Cât pentru facultatea de medicină să se lucre în-tr'acolo, ca primul rigoros pentru anul de studiu 1880/81, al doilea rigoros pentru anul de studiu 1881/82, al treilea rigoros pentru anul de studiu 1882/83 să se poată depune și în limba boemă. Esecutarea acestor întocmiri va fi condiționată la facultatea filosofică și juridică de completarea profesorilor cu limba de propunere boemă în vre-o câte-va specialități, la facultatea de medicină însă de de-numirea unui numer mai mare de reprezentanți boemi pentru acele discipline, care compun obiectul rigoroaselor singuratece.

Memorandul formulează relativ la egala îndreptățire în limbă la scoalele de mijloc următoarele postulate:

1. Mijloacele de stat, din care se întrețin scoalele de mijloc în Boemia și Moravia să se folosească în porțiune dreaptă cu numărul populațiunei și cu contribuțiunile prestate de amândouă aceste semenții, pentru trebuințele de cultură ale acestora.

2. Scoalele de mijloc boeme întemeiate în regatul Boemiei din partea comunelor și susținute cu jertfe, cari pe viitor sunt nesuportabile, să se ia în administrațiunea statului, după cum va cere trebuința constatată și după numărul institutiilor de învățământ germane, respective să se provadă în perioada de esecutare cu subvențiuni suficiente.

3. În marchionatul Moravia, unde relațiunile descrise se află într-o stare și mai nefavorabilă, să se dea îndată ajutorul neapărat de lipsă în direcțiunea, ca să se înființeze din mijloacele statului cel puțin o școală reală completă cu limba de instrucțiune cea boemă și să se creeze, analog cu existența de clase paralele germane la școala slavică de mijloc în Wallach-Meserici, clase paralele slave la scoalele de mijloc germane, unde cere trebuința.

Al patrulea memorandum se încearcă a constata prin date statistice cât de justă e pretensiunea Cechilor de a se

șii. N'a trecut mult și la căpitanul betrân Cornbutte a erup boala scorbutului, de care căpitanul suferia foarte și Gervique și Gradlin a început a presimți simptome de ale reului acestuia și fără de prisosul provisiunilor de zamă de lămâi, bieții ar fi trebuit să se prăpădească; acesta era un mijloc folositoriu, cu care nici nu trebuia să umble făcând păstrare.

Într-o zi însă — era în 15 Ianuarie — când Ludovic se cobori în combustă să aducă lămâi, a înghețat de spaimă — dispăruse buțile cu lămâile. Se sui numai decât ca să comunice lui Penellan nenorocirea; pentru amândoi enigma se deslega numai așa: s'a comis un furt; despre făptuitori nu erau nici un moment la îndoială. Acum pricepu Ludovic cum se poate, ca inimiții să fie așa sănătoși, numai avea însă putere de a le lua lămâile, cu toate că viața lui și a soților sei atârna dela posesiunea lămâilor; Ludovic cădu întâiași dată în desperațiune.

Cap XIV.

Lipsă și miserie.

În 20 Ianuarie cei mai mulți din-acești nenorociți erau așa de slabi de numai erau în stare a și părăsi asternuturile. Fie care avea fără de straiul seu de lână și o pe de bibol spre a se scuti de frig; însă îndată ce unul cerca a scoate mâna de sub straiu, simția dureri așa de teribile, încât trebuia să o ascundă earăși numai decât.

Însă după ce Ludovic Cornbutte a încălțit cuptoriul, Penellan, Misonne și Andreiu Vasling au eșit din culcușurile lor și s'au sgulit în giurul focului. Penellan ferbia cafea și aceasta a întărit de nou pe matrozi și pe juna fată, care se asoțiasse celorlalți.

Ludovic Cornbutte se duse la asternutul tatălui seu, care zăcea fără să se misce și a cărui picioare erau cu totul fără putere. Bietul betrân mormăi câteva cuvinte întrerupte pentru sine, care umplură de durere inima fiului seu.

„Ludovic, voin muri! . . . o! ce dureri trebuie să suferiu . . . cuvântul „Mântuescem!” erupse după multă silință dintre buzele lui.

Ludovic Cornbutte se hotări în grabă; în pași hotărâți se duse de-a-dreptul la cărmaci și, după ce se stăpâni precăt îi fu numai cu puțință, i dișe:

„Știi unde sunt lămâile, Vasling? — De bună samă în combustă, răspunse cărmaciul, fără de a se neliniscic cât de puțin.

— Dta scii foarte bine, că lămâile nu mai sunt acolo, dișe acum Ludovic Cornbutte, pentrucă voi sceleraiților le ați furat!

— Dta esti stăpân aici, Ludovic Cornbutte, poți dișe și face ce voiesci, răspunse Vasling cu ironie.

— Fieți milă, Andreie; Dta veți că tatăl meu e de moarte; numai dta îl poți mântui! răspunde!

— N'am nimica de diș, replică cărmaciul.

— Miserabil om de nimica! strigă Penellan și se repeși cu cuțitul în mână spre Vasling.

— Ajutoriu, ajutoriu, oamenii mei! strigă Andreiu Vasling, retrăgându-se dinaintea cuțitului.

Aupic și cei doi Norvegiani numai decât au sărit din culcușurile lor și s'au postat dinapoia lui Vasling. Misonne, Turquette, Penellan și Ludovic din partea încă s'au înarmat pentru apărare. Și Pierre Nouquet și Gradlin s'au însoțit, cu toate că erau foarte obosiți și foarte slabi.

Sunt prea tari încă pentru noi, dișe Vasling; să asteptăm până victoria va fi din capul locului a noastră!

Marinarii se simțiră prea bolnavi și prea fără curagiu și n'au cutezat să atace pe cei patru miserabili; la cas că erau învinși, erau perduți.

„Andreie Vasling, dișe Ludovic Cornbutte cu glas slăbit, moare tatăl meu, tu l'ai omorit, și atunci te ucid și eu ca pre un câne!”

N'a primit nici un răspuns la aceste; inimiții lui s'au retras de ceea parte a locuinții și stau tăcând.

Eară trebuia lemne; pe lângă tot frigul, Ludovic Cornbutte se sui pe pod și s'a apucat să taie o parte din

înființa institute de cultură pentru profesioniști cu limba de instrucțiune cea boemă.

La recepțiunea delegațiilor.

Care a urmat în 18 cur. în castelul curții, foile din amândouă capitalele ne comunică unele detaieri, pre care le reproducem pe scurt în șirurile următoare:

De astădată, dice „N. fr. Presse“, s'a dat Ungurilor întâietatea și ei au plecat cu caretele cătră castel deja pe la oarele douăspre-zece și jumătate. Cei mai mulți dintre delegații erau îmbrăcați în costum de gală unguresc, decorat cu pietri scumpe. În frunte mergea într'o caretă pompoasă presidentul cardinal arhiepiscopul Dr. L. Haynald, în ornat simplu de cardinal. Pieptul prelaturii bisericesc era preserat des cu orduri splendide, a căror strălucire însă o întuneca o cruce uriașă de smaragd de un preț fabulos. Un al doilea cardinal, de asemenea membru în delegațiunea ungurescă, arhiepiscopul Michailovicu din Agram, urma imediat, ordurile acestuia însă aveau o pompă cu mult mai modestă, decât a colegului seu. După dănșii mergeau în șir variat magnații și deputații. Uniforme militare aveau contele Iuliu Andrassy în gala de general, baronul Deöry ca locotenent superior la husari, contele Nemes ca major și Stefan Markus ca locotenent superior la honveđi. S'au observat și unele fracuri sficioase, dar numai la membrii Croați ai delegațiunei,

Despre însăși primirea dice „Pester Lloyd“:

Delegații intrând în sala tronului s'au grupat în giurul acestuia. Maiestatea Sa intră și fu întâmpinat de eljenuri entusiastice, repetate de 4 ori, din partea delegațiilor. Regele cuprinse loc pe tron; cardinalul Haynald eși înainte și ceti discursul. În timpul acesta ministrul de esterne bar. Haymerle dede Maiestatei Sale răspunsul scris, pe care Maiestatea Sa, după ce termină cardinalul president între aplausele delegațiilor, îl ceti cu voce sonoră și bărbătească. Pasagiul despre relațiunile intime cu Germania fu întâmpinat cu semne de aplause. Sfârșind Maiestatea Sa se cobori de pe treptele tronului pentru a saluta pe delegații în particular. Mai întâiu vorbi Maiestatea Sa cu ambii cardinali, Haynald și Mihajlovici, apoi se îndreptă suriđend cătră contele I. Andrassy și îi duse: Nu mă pot desvêța, a te vedé aici (între delegații); m'am datat a te vedé dincolo (arătând spre partea, unde se afla ministrul de esterne). A vorbit Maiestatea Sa după aceasta cu episcopul Ipolyi și cu deputatul Falk, au salut pe delegații cunoscuți, apoi ministrul president la porunca regelui i-a prezentat pe delegații, cari au venit pentru prima oară în această calitate. Dintre acestia a vorbit Maiestatea Sa cu Éleș și Ant. Poór — cu acest din urmă despre afaceri bisericesci — cu Wahrman și contele Ap-

bastingă; după un pătrariu de oară trebuî însă să se lase de lucru, căci almintrea putea să se espună pericolului de a ingheța. În treacăt a aruncat o privire la termometru și a vedut, că arêta patruđeci și două graduri sub nulă. Vântul sufla de cătră meadă noapte. Timpul era secetos și senin.

În 26 s'a schimbat vântul; sufla despre nordost; frigul scăđu la treiđeci și cinci de graduri. Ioan Cornbutte se lupta cu moartea și fiul seu a căutat în zadar un mijloc, care să i aline durerile; în fine i-a succés a smânci o lămâie din mânilor lui Andreiu Vasling, care acesta tocmai vrea să o sugă. Cărmaciul nu și-a dat nici o silință de a o redobândi; mai că se vedea, că asteaptă după o ocaziune potrivită spre a și esecuta planurile.

Zama de lămâie a dat vechiului marinariu earăși oare-care putere; mijlocul acesta însă trebuie aplicat mai de multe ori; Maria a rugat pe Andreiu Vasling, ingenunchind înaintea lui, a i da din poamele vindecătoare și întâritoare, însă în zadar; el

ponyi despre lucrările dietei. Delegatului Stefan Markus i duse Regele, că a cetit cu plăcere discursul parlamentar, cu care numitul deputat a apêrat proiectul despre armată în cameră. Cu cei trei delegații — croați Maiestatea Sa a vorbit după oaltă cu fie-care, revenind în conversațiune mai de multe ori la pactul cu Croația. Se vorbește că obiectul principal al conversațiunei particulare au fost de astădată afacerile țerii și lipsa ce domnesce ađi în Ungaria. Maiestatea Sa s'a prezentat în uniformă de general unguresc și căuta foarte bine la față și viguros.

Delegații austriaci au venit cei mai mulți în frac, dar s'au vedut delegații numeroși îmbrăcați și în uniformă. Alocuțiunea lui Schmerling fu însoțită la sfârșit de strigări de bravo. Alocuțiunea Maiestatei Sale fu întreruptă de aplause viuē la pasagele, în cari se vorbește de binecuvântările păcei și despre amiciția intimă cu Germania, cu deosebire însă la pasagiul din urmă. S'au observat din toate părțile, că Maiestatea Sa nu a amintit nici unui delegat din minoritate despre legea de armată. Acest obiect l-a atins Împêratul numai în conversațiunea cu deputații din majoritate, anumit cătră contele Hohenwart și Clam Martinitz; contelui Falkenhayn i observă, că discusiunile despre legea armatei curg cât de repede. Intre alții a mai vorbit Maiestatea Sa cu Dr. Franceschi despre lipsa din Istria. În conversațiunea cu acest delegat Maiestatea Sa s'a folosit de limba italiană, pre când cu ceilalți au vorbit exclusiv în limba germană. De o însemnătate politică marcanta a fost observarea ce a făcut-o Maiestatea Sa delegatului Smolca, dîcend, cu privire la Polonia, că acestia au o misiune însemnată în parlament, ca mijlocitori între partide.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Munții-apuseni, Noemvre 1879. (Esundări-proselitism). Dacă nu 'mi-au prevenit alții, atunci binevoii a lua notiță despre vêrsarea unui potop de apă, preste locuitorii din acești munți. Era pe aci să o pățim ca Spaniolii din valea Murciei.

Prin 20 și 21 Noemvre aveam o zăpadă mai mare de 2—3 urme, și un ger de 16 graduri, și ce să veđi, în 22 sara pe la 4 oare începe o ploaie, care dură mai bine de 24 oare neîntrerupt, și în așa torenți, încât noaptea spre 23 Noemvre începé esundarea mai întâi prin comuna Bucium, apoi pe la međul nopței ajungend unda prin Abrud, locuitorii de pre lângă apă, era în cel mai mare pericol, dacă nu li se da signalul prin tragerea clopotelor, spre a se ferî din calea potopului de apă, totuși unii

n'a răspuns nici măcar cu o silabă la rugările ei și Penellan l-a audît cum a dîs cătră companionii lui: „Bêtrânul e în doaga morții! Gervique, Gradlin și Pierre Nouquet nu sînt cu mult mai bine! Puterea celorlalți dispăre pe fie-care đi; acuși sosese momentul când viața lor va fi în mânilor noastre!“

(Va urma).

(Un proces interesant). Doamna Blasius Rucovina, o femeie de frumsețe notorică și tineră, căđend jertfă unei esplosiuni de gaz în Buda a întentat pentru aceasta un proces contra societății de gaz, pentru că din negrija acesteia s'a întâmplat, de prin țevea principală a intrat gazul în odaia pârătoarei și esplođând aici i-a stricat toată fața și trupul și prin aceasta i-a nimicit toată frumsețea. Cerend acuma dânsa prin procesul întentat desdaunera dela societate, sîntem curioși a sci, cu cât se va prețui judecătorește frumseța unei femei tinere.

abia scăpară pe ferestrii, și prin porurile caselor.

Neconținându-se ploia spre 23 Noemvre esundarea crescú la o mărime ne mai pomenită, și ne mai vêđută până aci. Sêrmanii locuitori de pe lângă apă, abia scăpară cu viața, prăpădindu-se în undele apei tot ce aveau prin casă, prin curte ș. c. l. Dauna este foarte mare atât în Abrud, cât și în comuna Bucium, căci apa turbată le-a mánat și petrile fărmitate de pe la steampuri, a rupt toate grădinile, și fênațele de prin giurul apei, și a nimicit drumul astfel, încât astăđi numai pre jos poate omul călători prin comuna Buciumului.

Abrudul și comunele din giur toate asemenea au pățimit, troasiile frumoase din giurul vălii Abrudului și Cercutiei, astăđi toate sînt noroite, și săpate de apa turbată, așa încât dauna din comunele muntene se poate calcula la mai multe đeci de mii de floreni.

Toată comunicațiunea fuse deodată întreruptă în toate părțile ne mai remânend nici un pod preste apele vehemente, așa încât și posta s'a sistat pe câte-va đile, și după aceea numai călare, putea să se misce dela un loc, la altul.

Mare daună a causat și Ampoiul care deriva din dealul mare, și trecú prin Valea-dosului, n'a lăsat măcar un petec de loc, sau grădină din apropiere nesfârticat, apoi drumul ruinat totalmente, așa încât comunicațiunea de căruță cu anevoie se va face în earna aceasta, neputendú-se repara.

Nu mai puțin înspăimântătoriu a fost și Arieșul prin Câmpeni și comunele învecinate, causând multă daună, și duplicând miseria la bieții creștini. Încă două oare de ploaie, și atunci era în adevêr potop de apă, și totul prăpădit.

Domnule Redactor! Pre când calamițăile până și cele elementare, par a se fi conjurat asupra noastră, se vede că nouē nu ne sînt de ajuns toate aceste, ci ne mai facem și noi de lucru.

Se vede că fondul cel de 32 mii lucră din resputeri, nu doarme, căci în comuna Feneș domnesce boala proselitismului, dau de mánare și de beut, numai să treacă la „sânta unire“. Oamenii cei mai periculoși sînt totdeauna aceia, cari se lapadă de legea lor strămoșască Așa e și cu cazul din Feneș. Mai pre larg de altădată.

De almintrenea preoți uniți rêsar astăđi ca ciupercile din pământ, ca eri, alaltăeri îl veđi ortodocs, și ca mâne îl veđi numai căi popă unit. Ortodocsul nostru Radu Jantea, eri alaltăeri învêțătoriu! ortodocs în Abrud, astăđi e sântit și introdus ca preot unit în Sohodol. Veđi d-le redactor, cât de ușor lucru e astăđi a se face preot unit, numai să gândesci, și mâne sântit te găsesci. Drept a avut nemuritoriul metropolit Șaguna, când dîcea, că inimicii nostri cei mai mari, ai Românilor, sînt a se căuta între Români.

Ghimbav 1 Decemvre. (Serbarrea s. Andreiu și constituirea subreuniunei a V a invêțătorilor rom. din Ghimbav). Încă în 29 Noemvre la 4^{1/2} oare d. p. se vestia, prin tragerea clopotelor, creștinilor nostri gr. or. că se află în ajunul unei serbători mari, copiii de școală în rënd, tineri și bêtrâni, mergeau la biserică spre a și face rugăciunea cătră Dđeu.

Ear în dimineața următoare după 8 oare se începé servițiul divin, școlarii îmbrăcați în vestminte de serbătoare se grăbiau la biserică, unde se celebra servițiul divin prin dl capelan și invêțătoriu local Iosif Comanescu. Deși totdeauna de când se află în mij-

locul nostru dl capelan și invêțătoriu s'a dat mare însemnătate acestei serbători, dar totuși ca în anul acesta nici odată nu s'a serbat, căci arareori s'a întâmplat să asiste la aceasta festivitete invêțători din comunele vecine. Era frumos a vedé în biserică o cunună de invêțători intonând imnuri de mulțămîță cătră Dđeu. După finirea servițiului divin se ținu parastas pentru odichna sufletului reposatului arhiepiscop și metropolit Andreiu baron de Șaguna, în urma căruia dl capelan prin o cuvântare scurtă, dar adênc pêtunđetoare, aminti faptele nemuritoriului Andreiu, numindu'l apostolul bisericei române ortodocse din Transilvania și Ungaria, luminătorul națiunei noastre. În fine se aminti tinerimei că: versul cel foarte plăcut, „Eată điaua cea dorită,“ care cu câțiva ani mai înainte la această festivitete umplea inimile tuturor de bucurie, astăđi nu mai resună în bisericile noastre, căci bărbatul doririlor nu mai este între cei vii. Aceste cuvinte esprimare cu atâta durere, făcură o astfel de impresiune tristă încât pe fețele tuturor se vedea curgend lacrimi. După aceste toți invêțătorii se adunară cu toții în școala noastră confesională, unde sub conducerea amintitului capelan și invêțător se constituî subreuniunea a V a alegendúși prin voturi secrete de conducători resp. president pre dl capelan și invêțătoriu Iosif Comanescu, de notariu pre dl invêțătoriu în disponibilitate Dumitru Pop din Ghimbav, de casar pre dl inv. Zacharia Pop din Cristian, ear de consilieri pre dn-ii: George Proca inv. dirigent și Nicolau Ilie inv. ambii din Rêsnov.

Ca temă de discusiune în aceasta ședință a fost: care ar fi manualele cele mai potrivite pentru invêțarea religiunei și s'a decís ca, în locul Catechismului în școalele populare, pre lângă Istoria biblică, să se introducă „Religiunea creștină“ edată de dl profesor gimnasial Ioan Popea.

În fine după incheerea ședinței s'a cercetat edificiul de școală precum și școala de pomi și s'a constatat de membrii subreuniunei că corespunde recerînțelor timpului. Aici este locul a răspunde la întrebarea, că parochia Ghimbav deși este mică dar posede un edificiu de școală foarte frumos, care servește spre laudă creștinilor nostri din Ghimbav precum și d-lui capelan și invêțătoriu Iosif Comanescu.

P.

Varietăți.

* (În avansamentul militar din urmă) se află și următorii voluntari Români înaintați la rangul de sublocotenent în rezervă: Ilarion Onciul dela al 5 batal. de vênători la al 51 regim. de infanterie; Ladislau Dumbrava dela al 51 batal. de vênători la al 43; Alesandru Pop dela al 63 bat. de vên. la al 43; Constantin Pop dela al 2 la al 50; Corneliu Roman dela al 23 bat. de vên. la al 64. În trupa de vênători: Leon Popescu la al 28 bat. de vênători. Corneliu Brândușan s'a denumit cadet în rezervă dela al 41 la reg. 51.

* *Apel.* Diarele bucurescene în nrul de Marți publică apeluri călduroase, prin care îndeamnă la contribui pentru de a veni cu dênsele într'ajutoriu nenorociților prin esundare.

„Românul“, după ce descrie cu colorii foarte vii calamitatea inundațiilor, dice despre cei „remași pe drumuri în vreme de iarnă, fără vestminte călduroase, fără un codru de pâne“: „Să i lăsăm să moară de foame...?“

„De sigur guvernul ungar v'ă veni în ajutorul acestor nefericiți, precum s'a grăbit a ajuta pe Seghedineni într'un cas analog. De sigur se vor

deschide și pentru ei, sermanii, colecte și Români cu dare de mână din Ardeal precum și celelalte naționalități nu vor lipsi de a aduce obolul lor precum n'a lipsit de a l da cu toată inima pentru nefericirii dela Seghedin. Dar oare noi să nu facem nimic?

„De două ori dureroasă trebuie să fie pentru noi nefericirea inundațiilor din Ardeal. Mai întâi pentru că ei sunt oameni și al doilea pentru că sunt Români. Este o datorie sacră pentru noi ca să venim, fie-care cu ce poate, în ajutorul nenorociților noștri frați de peste Carpați! Ceea ce am făcut pentru alții, trebuie să facem și pentru frații noștri de sânge!

„Apelăm deci la generositatea tuturor Românilor, care s'au manifestat în atâtea rânduri, apelăm mai ales la generositatea femeilor române, atât de bune și de miloase, și rugăm pe toți în numele umanității să deschidă colecte, să formeze comitete de binefacere, să organizeze reprezentațiuni, să facă tot ce le va sta prin putință și să adune ofrande pentru inundații din Ardeal.

„Femei române, aduceți-vă aminte că în timpul resbelului pentru independență surorile voastre de peste Carpați au avut să lupte cu tot felul de greutăți numai în scopul de a ajuta pe răniții români! Formați și voi comitete și plățiți această datorie sacră!

Decimi de mii de nefericiți așteaptă ajutoriu; să ne grăbim a le întinde o mână caritabilă!

* (Recrutarea obicnuită) pe anul 1880 se va face în Martie și Aprilie.

* (Numărul advocaților) din toată Ungaria se urcă la 4625, adevărat mai cu 300 mai mulți ca în anul 1876. Din acești 4625 advocați se vin pe Budapesta 685; pe Oradea mare cu o populație de 28,698 suflete 83; pe Arad (cu 32,726 locuitori) 76; pe Poșoni (cu 4040 locuitori) 75; Dobrișin 74; Cașovia 71; Fünfkirchen 65; Cluj 54 și Kaposvár 38 advocați.

* (Din fundațiunea Iosif Bésán) sunt de conferit pe anul scolar curent patru stipendii de câte 120 fl. pe an pentru elevii din scoalele de mijloc din ori care parte a țerei și fără deosebire de confesiune. Petițiunile de concurs, adresate la ministeriul de instrucțiune, trebuie prezentate până la 20 Ianuarie 1880 la direcțiunea acelei scoale de mijloc de stat sau confesionale, în care studiază concurentul și instruite cu următoarele acluse: 1. un atestat de sănătate; 2. testimoniul scolar din anul scol. 1878/79; 3. un atestat oficial despre starea familiei; 4. un document, prin care să se constate, dacă vre-unul dintre frații capătă ajutoriu sau stipendiu din vre-un fond și din care; 5. însemnarea cassei, la care doresce petentul să ridice stipendiul când i se va conferi.

* (Mulțămită publică) Rehău în 9 Decembrie 1879. Stimate Domnule Redactor! Având biserica de aceea încă de mai nainte lipsă de nesce prapuri — după un conclud al comitetului parochial, m'am adresat la fabrica „Oberbauer“ din Pesta, și toc-mind doi prapuri de mătăsă-damast, patru icoane cu colori de uleu, cruci aurite, rude, ciucuri și împregiuri cu înfășurături de argint, etc. ambii cu 80 fl. v. a., plătindu-i în rate sub condițiuni favorabile — în zilele trecute i-am și primit și espus în biserică, pe care vedându-i poporul a admirat frumseța lor și supris de bucurie pentru acest ornat bisericesc îndată s'a îndemnat la contribuiți binefăcătoare, făcând mai întâi Părințele Dimitrie Munthiu începutul cu

5 fl. v. a. și urmându-i și alții în două zăminci sau colectat dela creștinii de aceea — chiar și dela un străin onorabil cu numele Toma Comșa din Vale, care din întemplantare se afla în comuna noastră, 1 fl. v. a. până acuma suma considerabilă de 45 fl. v. a. ca ajutoriu pentru plățirea prapurilor.

Deci prin aceasta îmi exprim binefăcătorilor marinimoși mulțămită profundă — eară binemeritatei firme „Oberbauer“ din Pesta toată lauda și recunoștința pentru fineța materiei, icoanele viue și colorile admirabile, în genere pentru tot lucrul foarte bine succes.

Ioan Oncescu,

not. cerc. și preș. al com. par.

* (Stațiuni de mândit) pe anul 1880 vor fi în comitatul Sibiu următoarele; în Noerichui, Sibiu și Avrig cu câte 2, eară în Roșia cu 3 armăsari.

* (Miseria în Ungaria). în comitatul Neugrad, după cum anunță vicecomitele de acolo, domnesce o miserie colosală. La 25.000 oameni cu lipsă momentană de ajutoriu, și mai mult ca 6000 familii n'au ce mânca. Comitatul a decis, să împărțiască între seraci 30,000 fl. și afară de aceasta a cere de la regim un ajutor de 260 mii ca să poată ajunge fiecare lipsit la un ajutor de 10 fl. v. a.

* (Lefele ambasadurilor și legațiilor austro-ungari). Din preliminarul bugetului comun, publicat de curând, se poate vedea cât de mare e suma lefelor pentru ambasadurii și legații monarhiei noastre în străinătate. Cifrele aceste nu numai ne dau o dovadă despre însemnătatea acestor posturi ci și o privire în rapoartele sociale ale țerei, în care funcționează reprezentanții noștri. Marea Britanie nu este togma statul cel mai însemnat pentru interesele noastre, dar ea e țara cea mai bogată din Europa și trebuințele sunt acolo și cele mai mari. Între toți ambasadurii Austro-Ungariei ambasadurii din London are leafa cea mai mare, în suma de 81,000 fl. În anul acesta suma s'a urcat cu 3000 fl. mai sus decât în anul trecut; ministeriul de esterne justifică aceasta cu împregiurarea, că „stăpânul casei“ unde șede ambasadurii noastre a urcat chiria din hotelul seu cu 3000 fl. Ambasadurii noastre în Franca, contele Beust, și cel din Rusia, baron Langenau, au o leafă de câte 78,100 fl. pe an, atât cât avea ambasadurii din Anglia până în anul trecut. Nu se scie, dacă reprezentanții Austro-Ungariei în Paris și Petersburg au sau nu hotelurile lor proprie; în cazul ultim ne temem că stăpânii caselor închiriate, amăgindu-se de exemplul colegului lor din London, vor urca de asemenea chiria. Legatul austriac în Berlin, contele Széchenyi, are o leafă pe an egală cu cel dela curtea regească din Roma, contele Wimpffen, adevărat câte 53,100 fl. Internunțul din Constantinopol 39,900 fl. și legatul dela curtea papală, contele Paar, 56,900 fl. Legatul din Spania 29,900 fl., cel din Persia 21,300 fl., cel din România 20,000 fl. Lefe între sumele dela 15—20,000 fl. au legații noștri în Bavaria, Belgia, Brasilia, Danemarca, Grecia, Țările de jos, America de Nord, Svedia, Serbia. Lefe cele mai mici le au reprezentanții Austriei în Muntenegru cu 13,200 fl., Sacsonia cu 8,400 fl., Württemberg cu 8,400 fl. și în fine Portugalia cu 7000 fl.

* (Maria Crocci) o femeie de 25 ani și de o frumsețe răpitoare se află în giurul Catanzarei în Italia de sud ca vătavul unei cete de bandiți. Ea rămânând veduvă după căpitanul fost al acestei cete tâlhăresci s'a jurat, a resbuna pre fostul ei bărbat în tot modul și unde numai va ajunge. Se

și ține de jurământ, pentru că fură, omoară și prădează unde ajunge încât tot ținutul Catanzarei tremură de groaza acestei bandite.

* (Căderea zăpeței) în Italia este imensă. În Neapole a nins 3 zile meru și toate trenurile fură înterupte. La Benevento un tren fu înecat de zăpadă. În Roma din 2 Decembrie nu mai ninge, de atunci însă domnesce un ger continuu. În Venedig laguna începe a se acoperi complet cu ghiață, ce nu s'a mai întemplat din anul 1864. În Mailand au înghețat mai mulți oameni și în florența o sentinela. În multe ținuturi din Italia de sus și de mijloc zăpada are o grosime de 40 centimetrii.

* (Mijloc de desarmare). În Waadt Elveția un soldat și-a zălogit pușca în institutul de zăloage de acolo. Dacă ar urma toți soldații din armată esemplului acestuia, atunci acest remediu ar fi mai bun pentru totala desarmare, despre care de present se ceartă meru reprezentanții țărilor austro-unguresci.

* (Proclamațiunea Porții) adresată de Muktar-pașa către Albanezi:

„Tratatul din Berlin a ordonat remiterea teritoriilor Gusinie și Plava către Muntenegreni. Autoritățile turcesci au făcut până acum tot posibilul în vederea golirei acestor teritorii.

„O parte a populațiunii din nenorocire decise a resiste. În fața obligațiunilor impuse porții prin tratatul dela Berlin ori-ce proiect de rezistență care s'ar realiza ar aduce o vârsare de sânge inutilă.

„Guvernul sultanului desaproabă ori-ce proiect de rezistență și amintescă că o vârsare de sânge fără nici o șansă de succes, este condamnată și de testele sante ca și de buna judecată. Poarta speră că oamenii cu bun simț vor înțelege necesitățile ce situațiunea le impune. Comptează dar la patriotismul Albanezilor pentru a-i vedea lăsând o atitudine care dacă s'ar prelunghi ar ave consecințe deplorabile. Le ordonă dar a se supune ordinelor sultanului. Declară în fine că contravenitorii vor ave o răspundere gravă, morală și materială.“

* Eri. nu am primit posta dela Budapesta; astăzi nici cea dela Viena.

„Indreptare. În numărul ultim al „Tel. rom.“ pagina ultimă, columna 4, alineea 5 să se cetească: „din contra D. Cipariu și scoala lui ar pute foarte bine să primească astăzi semnele noastre și cu toate aceste să urmeze calea etimologică ce au croito. Dovadă Leccionul din Buda.“

Bursa de Viena și Pesta

din 23 Decembrie n.

	Viena	Pesta
Renta de aur	70.07	96.86
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung.	—	74.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	86.50	86.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	77.50	77.25
Împrumutul drumurilor de fer ung.	115.30	114.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	88.20	88.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorșire	—	86.—
Obligațiuni urbariale temeșane	87.—	87.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorșire	—	85.75
Obligațiuni urbariale transilvane	84.60	84.75
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	89.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	88.50	80.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	68.95	68.75
Datorie de stat în argint	70.35	70.—
Renta de aur austriacă	81.25	81.—
Sorși de stat dela 1860	130.50	130.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	838.—	836.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	290.—	289.75
Acțiuni de credit austr.	267.50	267.—
Sorși unguresci cu premii	—	107.—
Argint	—	—
Galbin	5.55	55.51
Napoleon	9.81½	9.31
100 marce nemțesci	57.70	57.70
London (pe poliță de trei luni)	116.80	116.75

Economico.

Sibiu, 19 Decembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.10—9.10; Grâu sęcăreș fl. 6.90—7.70; Sęcără fl. 5.—5.40; Orz fl. 4.30—4.70; Ovės fl. 2.90—3.30 Cucuruz fl. 3.90—4.30; Mălaiu fl. 5.50—6; Cartofi fl. 1.30—1.50; Semență de cânepă fl. 7.—8; Mazere fl. 8.—8.50; Linte fl. 10.—11; Fasole fl. 8.—8.50 pro 50 chilo: Făină de pâne fl. 7.50; Slănină fl. 30—32; Unsoare deporc fl. 25—26; Sęcă brut pro 50 chilo fl. 16—17; Sęcă de luminări fl. 23—24; Luminări de sęcă 50 chilo fl. 28—28.50; Sęcă brut pro 50 chilo fl. 16—18 Lemne vârtoase de foc pro metru cubic fl. 3.50 Spirt pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită 42—44 cr.; Carne de vițel — cr. carne de porc 40—42 cr.; carne de berbece 38—45 cr.; ouă 10 de 40 cr.

Mediaș, 18 Decembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.30—9.—; Grâu sęcăreș fl. 7.20—7.80; Sęcără fl. 5.20—5.40 Ovės fl. 2.90—3.10; Cucuruz fl. 4.25—4.50; Semență de cânepă fl. 6—7; Fasole fl. 7.50—8 mazere fl. —.—; Cartofi fl. 1.80—; Fën fl. 1.60—1.80; cel vechiu; cel nou fl. —.—; Cânepă fl. 36—40; Slănină pro 100 chilo: fl. 46—60; Unsoare de porc fl. 50—60; Sęcă de luminări fl. 40—50; Spirt pro grad cr. 11½; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc —40— cr. carne de vițel 36—40 cr.; carne de berbece — cr. ouă 3 de 10 cr. Tęcăgul de ași a fost foarte tare cercetat; și articolele de tot felul au trecut toate rapid. Timpul e în cătva mai domol ca mai înainte.

Făgăraș, 13 Decembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.—9.—; grâu sęcăreș fl. 6.—7.—; sęcără fl. 4.50—4.70; orz 4.—4.50; ovės fl. 2.60—2.80; cucuruz fl. 3.80—4; mălaiu fl. —.—; Samență de cânepă fl. 10—10.50; mazere fl. —.—; linte fl. —.—; fasole fl. 6—6.50; crumpeneș. 1.20—2; pro 100 chilo: Slănină fl. 60—72; sęcă brut fl. —.—; sęcă de luminări fl. 36—38; unsoare fl. 56—58; cânepă fl. 30—36; semență de in fl. —.—; sęcăgul fl. —.—; fën fl. 1.80—2; spirt pro grad 11½— cr.; carne de vită 40 cr. carne de vițel 32 cr.; carne de porc 36 cr.; carne de berbece 24 cr.; ouă 4 de 10 cr. Tęcăgul de ași a fost mare. Cucuruzul deocamdată a fost mai estin; s'a adus însă foarte mult în țerg.

Brașov, 19 Decembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 7.30—8.90; Grâu sęcăreș fl. 6.20; Sęcără fl. 5.40—5.50; Orz fl. 4.20—4.30; Ovės fl. 2.40—2.60; Cucuruz fl. 4.80; Mălaiu fl. 6; Mazere fl. 7.20; Linte fl. 10.—; Fasole fl. 6.20 Samență de in fl. 9.10 Samență de cânepă fl. 5.20— Cartofi fl. 1.30 pro chilo: carne de vită 44 cr. carne de porc 40 cr.; carne de oaie 28 cr.; Sęcă de bovine proșpăt fl. 32; (pro 100 chilo); topit 48 fl.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 5 Ian. și 7 Febr. 1880 imob. lui Petru Blasius în Brașov (trib.); în 29 Dec. 1879 și 29 Ian. 1880 imob. lui Samoilă Schuller și Friederic Preis în Sighișoara; în 24 Ian. 1880 imob. lui Petru Czikendelean în Cincul-mare (judec. cerc. Sighișoara); în 7 Febr. și 9 Martie imob. lui Ioan Socaciu în Drăguș (judec. cerc. Făgăraș); în 29 Dec. 1879 și 29 Ian. 1880 imob. lui Costan Măsar în Sebeșul-mare; în 10 Ian. și 10 Febr. 1880 imob. lui Martin Husar în Fălcau (jud. cerc. Huedin); în 14 Ian. și 14 Febr. 1880 imob. rămasului după Demian Schweighoffer în Rechiștea (trib. Deva); în 23 Ian. și 23 Febr. 1880 imob. rămasului după Iacob Klöss în Cașoiș (trib. Sibiu); în 21 și 22 Ian. și 21 și 22 Febr. 1880 imob. lui Ludovic Barta în Hatolca; în 20 Ian. și 20 Febr. 1880 imob. d-nei George Turi în Ghelențe; în 23 Ian. și 23 Febr. 1880 imob. lui Albert Forro în Marcu (trib. K. Oșorhei); în 21 Ian. și 21 Febr. imob. rămasului după Toma Trum în Ludoș (trib. Sibiu).

Nr. 243.

1—3

EDICT.

Reveca Stirb din Arpăc comitatul Treiscaunelor și de religiunea gr. or. părăsind de vre-o 3 ani de zile pe bărbatul seu Nicolau Dăndăreș din Elöpatak, fără ca să se scie locul petrecerii sale, — se citează prin aceasta ca în termin de un an și o di dela datul de jos să se înfățișeze înaintea subsemnatului for matrimonial; căci în cas contrariu și în absență se va decide procesul intentat asupra ei de cătră bărbatul ei.

Elöpatak la 27 Octomvre 1879.

Forul matrimonial gr. or. al protopresbiteratului Heghigului.